

இசைத்துறையில் பயன்பாட்டு மொழியாகத் தமிழ்

திருமதி. கிருபாசக்தி கருணா

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், இசைத்துறை, யாழ் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

இசை நிறுவனங்களிலும், இசைக் கல்லூரிகளிலும், இசைத்துறையில் பட்டப்படிப்பு, பட்ட மேற்படிப்பு உள்ள பல்கலைக்கழகங்களிலும் பாடுதூறையிலும், இசையியலிலும், கையேடுகளிலும் தமிழைவிட ஏனைய மொழிகளே ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. இந்நிலையை முற்றாக மாற்றுவது முடியாத காரியம் ஆயினும், மாணவர்களுக்குத் தமிழிசையின் தொன்மையை தெரியப்படுத்தல் வேண்டும். எல்லாவகையான உருப்படிபுகளும் தமிழில் உள்ளமையை அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

ஆய்வுப் பிரச்சினை :

தமிழிசையே இசையின் தொன்மையும், ஆரம்பமும் என்பது பல அறிஞர்களால் முடிவாகக் கூறப்பட்டிருப்பினும், பாடசாலைகள் தொடக்கம் பல்கலைக்கழகம் வரை இசையில் வடமொழியின் ஆதிக்கம் கூடுதலாக நிலவுகின்றமை.

ஆய்வு நோக்கம் :

இசை அறிமுகம், செய்முறை சம்பந்தமான பல நூல்கள் தமிழ்மொழியில் உள்ளமைக்குத் தக்க சான்றுகள் உள்ளபோதும் அது தொடர்பான விழிப்புணர்வு குறைவாகவே உள்ளது. ஆகவே, அது பற்றித் தெளிவுபடுத்துதலே இவ் ஆய்வின் நோக்கமாகும்.

அறிமுகம்:

மனித வாழ்வின் வெற்றிக்கு அடிப்படையாக உள்ளது கல்வி ஆகும். இக்கல்வி முறைகளில் இசைக்கல்வி பற்றி அறிவு இன்று தொலைக்காட்சி, வானொலி, இசைத்தட்டுக்கள், ஒலிநாடாக்கள், இசைக்குறியீடு கொண்ட நூல்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் மக்களிடையே நன்கு பரவி வருகின்றது. இசையின் முக்கியத்துவம் இன்று பல உலக நாடுகளில் உணரப்பட்டு இங்கிலாந்து, வேல்ஸ் மற்றும் இலங்கை

போன்ற நாடுகளில் இசைப் பள்ளிப் பாடத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இசைக்கல்வி:

ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியருக்கு ஒரு கற்பித்தல் ஊடகமாகவும், மாணவர்களுக்கு சிறந்த கற்றலுக்கேற்ற வழிகாட்டியாகவும் உள்ள இவை, கல்வித்திட்டத்தில் பின்வரும் முறையில் விரிவுபடுத்தப்படுகின்றது.

1. பாடசாலைகளில் இசைக்கல்வி
2. பல்கலைக்கழகங்களில் இசைக்கல்வி
3. பல்கலைக்கழகங்களில் பட்ட மேற்படிப்பில் இசைக்கல்வி

பாடசாலைகளில் இசைக்கல்வி :

மனிதருள் பல வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய ரசனை உணர்வு வித்தியாசமற்றது. இந்த ரசனை உணர்வை வித்தியாசமான முறையிலே பயன்படுத்தி வளர்த்தெடுப்பது மிக முக்கியமாகும். ஒருவனுடைய ரசனை நல்வழியிலும், தீயவழியிலும் செல்வதற்குச் சாத்தியங்கள் உள்ளன. எனவே அவனில் இருக்கக்கூடிய ரசனை உணர்வை நல்ல ஆன்மீகக் கலைகள் மூலமாகவும், நல்ல கலாசார விழுமியங்கள் மூலமாகவும் வெளிக்கொணர வேண்டியது அவசியமாகின்றது. இக்கொள்கைக்கிணங்க பல நாடுகள் பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தில் அழகியற்கல்வியை நெறிப்படுத்தியுள்ளன.

பல்கலைக்கழகங்களில் பட்டமேற்படிப்பில் இசைக்கல்வி :

கல்வித்துறையில் இன்று மற்றத்துறைகள் வளர்ச்சியடைந்து வருவதுபோல் இசைத்துறையிலும் பல வகையாலும் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. இசை தோன்றி வளர்ந்த இந்தியாவிலேயே இசைக்கல்விக்குரிய பட்ட மேற்படிப்பு வாய்ப்புக்களும், வளங்களும் நிறைய ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதனால் மற்றைய நாடுகளிலிருந்து மாணவர்கள் தம் மேற்படிப்புக்களைத் தொடருவதற்காக இந்தியாவிற்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

இசையியல் துறை :

இசையின் இலக்கணம், வரலாறு கூறுவதே இசையியல் எனப்படுகிறது. கோவையியல், பண்ணியல், தாளவியல், கொட்டு முழக்கியல், இசைக்கருவிகளின் தோற்றம், தொன்மை, வளர்ச்சி, இசைப் பெரியார்களின் வரலாறு அனைத்தும் அடங்கியதே “இசையியல்”

ஆகும். இது பற்றிய கருத்துக்கள் வீ. ப. கா. சுந்தரம் அவர்களின் தமிழ்சைவளம் தமிழ்சையியல் என்ற நூல்களை ஆதாரமாக வைத்தே கூறப்படுகின்றன.

சென்ற பல நூற்றாண்டுகளாக இசைத்துறையில் வடசொற்கள் மிகவும் வளர்ந்தோங்கி, தமிழ்சைத்துறைச் சொற்களை அழியச் செய்துவிட்டன. இசைத்துறை விரிவுரைகளில் நாளாந்தம் பயன்பாட்டில் இருக்க வேண்டிய சில தமிழ்ப்பதங்களை பின்வரும் தலைப்புக்களில் நோக்கலாம்.

கோவையியல்

ஒத்து இயல்

பண்ணியல்

தேவார இசையியல்

ஆளத்தியில்

கோவையியல் :

சுவரம் :- சுவரம் எனும் சொல்லுக்கு தமிழ்சையில் கோவை, கேள்வி, கோல், தந்திரி, நரம்பு, தந்தி எனப்பல சொற்கள் வழக்கில் இருந்தன. இவற்றுள்ளே கோவை எனும் சொல் பெரிதும் பொருத்தமானது. இதன் காரணமாக கோவை எனும் சொல்லைப் பற்றிப் பார்க்கலாம்.

கோவை :- குரல் ஒலியை அடிப்படையாகக் கொண்டு (ஆதார சட்ச ஒலியை) பிற இசை நரம்பொலிகள் சேர்க்கப்படுவதால் கோவை எனப் பெயர் பெற்றது. 'கோ' எனும் சொல் இணை, சேர் என்ற பொருளை உடையது. 'கோ' என்பது பகுதியாதலால் "கோவை" என்பதுவே ஏற்றற்குரிய வடிவமாக உள்ளது.

சுவரங்கள் ஏழு :

ச, ரி, க, ம், ப, த, நி

கு, து, கை, உ, இ, வி, தா

குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் எனும் பெயர்கள் தமிழ்ப் பெயர்கள். இவற்றுக்குரிய எழுத்துக்களாக ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஔ எனும் உயிர் எழுத்துக்கள் பண்டைத் தமிழ்சையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவையே பின்னர் சட்சம், ரிசபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிசாதம் என்று வடமொழியில் கூறப்பட்டு சரிகமபதநி என வழக்கில் வந்தன.

ஆரோகணம் :- கோவைகள் முதற் கோவையினின்றும் தொடர்புற்று ஒரு குறித்த அளவில் உயர்ந்து செல்வதால், ஏறுநிரல் எனப்பட்டது.

அவரோகணம் :- கோவைகள் முதற் கோவையினின்றும் படிப்படியாகக் குறைந்து வருதல் அவரோகணம் எனப்படும்.

ஸ்தாயி : ஸ்தாயிக்குரிய தமிழ்ப்பெயர் மண்டிலமாகும்.

மண்டிலம் மூன்று வகைப்படும்.

1. மந்திரஸ்தாயி - மெலிவு மண்டிலம்

2. மத்தியஸ்தாயி - சமன் மண்டிலம்

3. தாரஸ்தாயி - வலிவு மண்டிலம்

பூர்வாங்கம், உத்தராங்கம் : கோவைகளின் பூர்வாங்கம் என்பது முன்னர் பாவத்தையும், உத்தராங்கம் என்பது பின்னர் பாவத்தையும் குறிக்கப் பயன்பட்டுள்ளது.

கோவைப்பயிற்சி வகைகள் : அடுத்ததாக கோவைப்பயிற்சி வகைகளும், அவற்றின் தமிழ்ப்பெயர்களும் கீழ்வருமாறு :

- 1) சுவராவளி வரிசை - பயில் கோவை நிரல்
- 2) மேல்ஸ்தாயி வரிசை - வலிவு மண்டில வரிசை
- 3) மந்திர ஸ்தாயி வரிசை - மெலிவு மண்டில வரிசை
- 4) ஜண்டை வரிசை - இரட்டை அடுக்கு வரிசை
- 5) தாட்டு வரிசை - தாண்டு வரிசை
- 6) அலங்காரம் - அணி அடுக்கு

ஒத்து இயல் :

ஒத்து :

அனைத்துக் கோவைகளையும் அவ்வகைகளுக்குரிய அளவில் ஒத்து ஒலிக்கச் செய்வதற்கு அடிப்படையாக நிற்கும் ஒலியாதலால் “ஒத்து” எனப் பெயர் பெற்றது. அனைத்துக் கோவைகளையும் ஒத்து ஒலிக்கச் செய்வது ஆதலாலும், “ஒத்து” என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. அடிப்படைக் குரலாகப் பயன்படும் இவ் ஒத்து வடமொழியில் “சுருதி” என்று அழைக்கப்படுகிறது.

பண்ணியல் :

பண் : ஏறுநிரலிலும், இறங்கு நிரலிலும் தனக்குரிய கோவை வரிசைகளைக் கொண்டு நிறம் தோன்றக் கமகங்கள் ததும்பக் கோவைகளை வளர்த்துப் பாடப்படுவதே பண். இவ்வாறு இசைத்துப் பண்ணப்படுவதால் “பண்” எனப் பெயர் பெற்றது.

பண் வகை :

பெரும்பண் : ஏறு இறங்கு நிரல்களின் ஏழுகோவைகள் மாறாமல் வரப்பெற்ற முழுமைப்பண்ணே பெரும்பண் எனப்பட்டது. இதனைத் தாய்ப்பண், தலைமைப்பண் எனவும் அழைத்தனர். இதுவே வடமொழியில் ஜனக இராகம், மேளகர்த்தா இராகம், சம்பூர்ண இராகம் என்ற பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது.

பண்ணியம் :

இது ஏறு இறங்கு நிரல்களில் மாறாமல் 6 கோவைகளை உடையது. இது வடமொழியில் சாடவ இராகம் எனப்படுகிறது.

திறம் :

இது ஏறு இறங்கு நிரல்களில் மாறாமல் 5 கோவைகளை உடையது. இது வடமொழியில் ஓளடவ இராகம் என்பர்.

பண் இலக்கணத்தோடு தொடர்புடைய சில தமிழ்ச்சொற்களும், வடசொற்களும்

இல. தமிழ்ச்சொற்கள் வடசொற்கள்

1. ஏறுநிரல்	ஆரோகணம்
2. இறங்குநிரல்	அவரோகணம்
3. பண் வகை	ராக வகை
4. சினைப் பண்	ஜன்னிய ராகம்
5. பண்திறக் கோவை	இராகச்சாயாஸ்வரம்
6. கிழமைக் கோவை	ஜீவஸ்வரம்
7. இடைபிறவரவுக் கோவை	அந்நியஸ்வரம்
8. இடைபிற வரவுப்பண்	பாரங்க இராகம்
9. உரிமைக் கோவை	ஸ்வகீய ஸ்வரம்
10. ஒருஉப்பண்	வர்ஜ ராகம்
11. பிறழ்ச்சிப்பண்	வக்ர ராகம்

பண்களும் காலமும் :

சங்க இலக்கிய காலத்திலே பண்ணுக்குக் காலம் குறிக்கும்முறை தோன்றியது. ஆண்டுக் காலத்தைப் பெரும் பொழுதுகளாகப் பகுத்தனர். காரே, கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் என ஒரு ஆண்டின் ஆறு பெரும் பொழுதுகளையும், முற்பகல், பிற்பகல், நடுப்பகல், முன்னிரவு, நள்ளிரவு, பின்னிரவு என ஒரு நாளின் ஆறு சிறு பொழுதுகளையும், பகுத்தபோது சங்ககாலத்திலேயே

பண்ணின் காலமுறை தோற்றம் பெற்றது. இவை இன்றுவரை பல மாற்றங்களுடன் வளர்ந்து வந்து பகல் பண்கள், இரவுப் பண்கள், பொதுப்பண்கள் என்ற வகைப்பாடுகளுடன் நடைமுறையில் பயன்பாட்டில் உள்ளன.

பாடுதுறை :

இசைக்கு மொழியில்லை என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு மரபு காணப்படுகிறது. இதன் கருத்து, மொழி தேவையில்லை என்பதல்ல. அதாவது எந்த மொழியிலும் இசை பாடலாம் என்பதாகும். எவ்வாறாயினும் மொழி தெரியாமல், பொருள் விளங்காமல் பாடும்போது உச்சரிப்புக்களில், கருத்துக்களில் தவறுகள் நேரிடச் சாத்தியங்கள் பலவுண்டு. கீதத்திலிருந்து ஒவ்வொரு உருப்படிக்கும் வடமொழி நூல்களிலிருந்துதான் வந்தன என்ற கருத்து நிலவுகிறது. ஆனால் அனைத்து பாடல் வகைகளும், தமிழிலே இயற்றப்பட்டுள்ளதால் பாடல்கள் இயற்றுவதிலும், அவற்றை அச்சில் வெளியிடுவதிலும், பாதுகாப்பாகப் பேணுவதிலும் மிகுந்த சிரத்தை எடுத்து அரியபணி ஆற்றியவர் அண்ணாமலை அரசர். ஆபிரகாம் பண்டிதர், பெரியசாமிதாரன், கோடசுவரஐயர், தஞ்சை நாள்வர், பாபநாசம்சிவன், தமிழிசை மும்முர்த்திகள், கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார், வேதநாயகம்பிள்ளை, இராமலிங்க அடிகளார், நீலகண்ட சிவன் போன்றோர் தமிழ்மொழியில் சிறந்த தரமான பாடல்களை இயற்றித் தந்துள்ளனர்.

முடிவுரை :

இசைத்துறைசார்ந்த கலைச்சொற்களும், இசைப்பாடல்களும் முதன்முதலாகத் தமிழிலேயே தோற்றம் பெற்றிருக்கும் என்பது இதனூடு தெளிவாகப் புலப்படுகின்றது. இன்று பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு இசைத்துறையில் வேறு மொழிகள் கலப்பு ஏற்பட்டாலும், வகுப்பறையில் இசையியல் சார்ந்த கற்பித்தலிலும், செயன்முறை சார்ந்த கற்பித்தலிலும், இசை ஆற்றுகைகளிலும் பயன்பாட்டு மொழியாகத் தமிழை மட்டும் பிரயோகிக்கலாம் என்பது இவ் ஆய்வுக் கட்டுரையின் முடிவாகும்.